

Vypraveno

dne 11.4. 2016

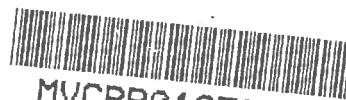
PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0529 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 12.4. 2016
podpis:

MVCRP012ZCXQ

V Praze dne 7. dubna 2016
Č.j.: MV-183949-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal Mgr.

nar. omel - Bělorusko, státní občan Běloruska, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), právně zastoupen
advokátem Mgr. Advokátní kancelář

sídlem 118

proti rozhodnutí

odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 29. 9. 2015, č.j.: VS-3093/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal dne 30. 12. 2014 prostřednictvím Úřadu Městské části Praha 4 o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky se zdržuje dle svého sdělení od roku 1998, trvalý pobyt zde mu byl povolen od 15. 5. 2007. Jak z dotazníku k žádosti vyplývá, do České republiky se přestěhovali žadatelovi rodiče a podle údajů v životopise i jeho bratr a sestra. Žadatel je svobodný, bezdětný, jako povolání uvádí pozici finančního analytika a měsíční příjem nad 25 000 Kč. Z jeho životopisu vyplývá, že od roku 1998 studoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, (dále jen „VŠE“), kterou nedokončil a od roku 1999 studoval dálkově Běloruskou státní ekonomickou univerzitu, kterou ukončil v roce 2008 magisterským programem. Součástí spisového materiálu je Osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, vydané VŠE v květnu roku 2009, které žadatele opravňuje užívat zahraniční akademický titul „Magistr ekonomických věd“. Dále žadatel v životopise uvádí, že v posledních letech pracoval

na pozicích finančního analytika ve dvou českých společnostech a zaměřuje se na uplatnění v mezinárodní společnosti.

Z důvodu odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu a k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky dle ustanovení § 7 a § 8 zákona č. 40/1993 Sb., resp. ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu za účelem úplného a přesného zjištění stavu věci, Ministerstvo vnitra usneseními o přerušení řízení ze dne 30. 10. 2014 a 29. 7. 2015, a dopisem Ministerstva vnitra ze dne 3. 3. 2015 vyzvalo žadatele k předložení dokladů a prohlášení, a po jejich doručení k následnému doplnění. Žadatel byl současně informován o zahájení správního řízení o žádosti, o možnosti seznámit se s poklady rozhodnutí, navrhopvat jejich doplnění, a o následcích nedoručení požadovaných písemností ve stanovené lhůtě. Žadatel doručoval požadované doklady postupně, naposledy dne 14. 8. 2015.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po souborném zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku, žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), podle přechodného ustanovení § 74 tohoto zákona, od 1. 1. 2014 neprokazují.

Jako důvod zamítnutí žádosti Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí uvedlo nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 40/1993 Sb. Podmínka stanovená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. požaduje, aby žadatel měl na území České republiky povolený trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let a po tuto dobu se zde převážně zdržoval. Žadatel má tady povolen trvalý pobyt od 15. 5. 2007 a žádost podal dne 30. 12. 2013, tudíž první část uvedené podmínky splňuje. Ke splnění druhé části této podmínky, jak je uvedeno v odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra, žadatel žádné doklady, potvrzující jeho faktický pobyt po tuto dobu, nepředložil. Z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti stanovené v § 11 odst. 1 písm. f) zákona č. 40/1993 Sb., (matka

žadatele již nabyla státní občanství České republiky), a žadateli splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. neprominulo.

Jako důvod nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra poukázalo na skutečnost, že ač byl k tomu žadatel třikrát vyzván, do doby vydání rozhodnutí o žádosti nepředložil podrobné vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění vystavené Oborovou zdravotní pojišťovnou zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, (dále jen „OZP“), od data povoleného trvalého pobytu dosud. Žadatel tak neprokázal splnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). Dále bylo konstatováno, že uvedeným jednáním žadatel porušil povinnou součinnost vůči Ministerstvu vnitra při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí dle § 50 odst. 2 správního řádu.

Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že přihlédlo k žadatelově nedostatečné pracovní integraci, když za celou dobu povoleného trvalého pobytu byl žadatel v zaměstnaneckém pracovním poměru celkově jen po dobu 2 let a 9 měsíců, jinak byl žadatel dle registračních údajů OZP, založených ve spise pod č. 56, veden buď jako osoba bez plátce nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů, nebo na Úřadu práce České republiky v evidenci uchazečů o zaměstnání, (jeden měsíc v roce 2013 jako osoba samostatně výdělečně činná). Ministerstvo vnitra též uvedlo, že negativně hodnotilo skutečnost, že žadatel byl v únoru roku 2011 pravomocně uznán Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, podmíněně odloženému na zkušební dobu 18 měsíců a k trestu zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. V něm namítá, že Ministerstvo vnitra se dostatečně nezabývalo pracovním působením žadatele v České republice, resp. délkami různých zaměstnání v souvislosti s délkou doby, kdy žadatel byl veden jako uchazeč o zaměstnání v evidenci uchazečů na úřadu práce či jako osoba bez plátce. Žadatel měl zájem na pracovní integraci a celková délka jeho zaměstnání byla prokládána „přestávkami“, avšak nikdy ne tak dlouhými, které by zapříčinily odtržení žadatele od pracovních návyků či vyčlenění z pracovního procesu jako takového. Žadatel je společníkem společnosti --- ze své pozice se podílí na chodu této společnosti.

Co se týče nesplnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., resp. její druhé části, podle níž se od žadatele vyžaduje, aby se na území České republiky po dobu nejméně pěti let před podáním žádosti, také na území České republiky převážně zdržoval, žadatel namítá, že pokud se týká jeho zahraničních pobytů, Ministerstvo vnitra si od něj nevyžádalo další podklady, např. kopie letenek a jízdenek, které by potvrdily pravdivost žadatelova prohlášení, resp. jiné doklady, které by osvědčily žadatelův faktický pobyt na území České republiky po uvedené dobu. Poukazuje též v této souvislosti na to, že ač je matka žadatele již státní občankou České republiky, takže je zde důvod pro prominutí splnění této podmínky, Ministerstvo vnitra ji žadateli neprominulo.

Pokud se týká nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., tj. splnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, žadatel argumentuje tím, že doložil přehled dob pojištění vystavený OZP a potvrzení, že zdravotní pojištění bylo uhrazeno, a tudíž tvrzení Ministerstva vnitra o nesplnění této podmínky považuje za irelevantní.

Dále žadatel nesouhlasí s tím, že byla brána v úvahu skutečnost, že se dopustil neúmyslného trestného činu a vyslovuje názor, že po doložení výpisu z rejstříku trestů, kterým bylo prokázáno, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, nebylo již třeba, aby se touto skutečností Ministerstvo vnitra dále zabývalo.

Dále je v rozkladu uvedeno, že žadatel svým osobnostním a rodinným zázemím, které má na území České republiky, nepředstavuje zátěž pro český sociální systém a svými zahraničními zkušenostmi může být přínosem pro Českou republiku. Žadatel rovněž namítá, že rozhodnutí Ministerstva vnitra není, co se týče neudělení státního občanství a neprominutí splnění podmínky dostatečně odůvodněno, neboť postrádá přesvědčivost a individuální přístup k takto specifickému případu, přičemž Ministerstvo vnitra dle žadatele zdůvodnilo své rozhodnutí ve velmi omezeném rozsahu, přičemž požadavek na řádné, dostatečné a přesvědčivé odůvodnění, je vyžadováno i na evropské úrovni.

S ohledem na uvedené navrhuje žadatel, aby ministr vnitra rozhodnutí Ministerstva vnitra změnil tak, že se žádosti vyhovuje, in eventum napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality. Ministr vnitra v této souvislosti zdůrazňuje, že žadatel, ač byl k tomu vyzván usneseními a dopisem Ministerstva vnitra ze dnů 30. 10. 2014, 3. 3. 2015 a 29. 7. 2015, do doby vydání rozhodnutí o žádosti nedoložil podrobné vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Jestliže navzdory výzvam Ministerstva vnitra se potřebná iniciativa na straně žadatele nedostavila, a to ani na základě odůvodnění zamítavého rozhodnutí Ministerstva vnitra, např. v příloze k podanému rozkladu, nemůže ministr vnitra učinit závěr, že žadatel podmínku, stanovenou ustanovením § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. splňuje. Z předložených dokladů, tj. potvrzení o vyrovnání závazků plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění a přehledu dob pojištění, vystavených OZP, není prokázáno, že žadatel hradil pojistné řádně a včas podle výše uvedených právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění po delší dobu před podáním žádosti. Ministrovi vnitra tak nezbyvá, než konstatovat, že žadatel tím, že neprokázal, že řádným způsobem plnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, neunesl v této věci důkazní břemeno podle § 8 odst. 3 zákona č. 40/1993 Sb., a nevykázal tak splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

Pokud se týká druhé části podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., ministr vnitra konstatuje, že žadatel sice předložil seznam zahraničních cest od roku 2010, kde uvedl, že se zdržoval od roku 2010 v každém roce v zahraničí v řádu dní, což nepochybně může doložit kopiemi cestovních dokladů, ale neprokázal, že se na území České republiky skutečně převážně zdržoval, (např. pracovní smlouvou s místem výkonu práce na území České republiky, potvrzením zaměstnavatele o zahájení a ukončení pracovního poměru, dokladem o platbách na veřejné zdravotní pojištění a jinými doklady, které by samostatně či ve svém souhrnu s doklady jinými prokazovaly žadatelův faktický pobyt), na území České republiky po dobu nejméně pěti let před podáním žádosti. K námitce žadatele, že Ministerstvo vnitra od něj nevyžadovalo další argumenty a důkazy, kterými by mohl podpořit uznání podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., ministr vnitra opětovně poznamenává, že žadatel přes výzvu Ministerstva vnitra nepředložil podrobné vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, přičemž právě tento doklad může, jak shora uvedeno, mimo jiné dosvědčovat, patrně více věrohodněji než v rozkladu zmiňované kopie letenek a jízdenek, faktický pobyt žadatele na území České republiky. K další námitce žadatele, že jeho matka je již státní občankou České republiky, (v době podání žádosti běloruská státní občanka), což umožňuje žadateli uvedenou podmínku prominout, ministr vnitra uvádí, že návětí ustanovení § 11 zákona č. 40/1993 Sb. stanoví, že Ministerstvo vnitra může, ale nemusí tuto podmínku prominout, za splnění konkrétních předpokladů. K neprominutí splnění této podmínky přitom vedlo, jak je v rozhodnutí Ministerstva vnitra uvedeno, neprokázání splnění podmínky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

Pokud Ministerstvo vnitra v rozhodnutí o zamítnutí žádosti zvážilo rovněž nedostatečnou pracovní integraci žadatele a spáchání přečinu v nijak vzdálené minulosti, učinilo tak podle ministra vnitra v rámci legitimní úvahy stran skutečných vazeb k českému státu jako předpokladu pro udělení státního občanství České republiky. Námitku žadatele, že po předložení výpisu z rejstříku trestů bez záznamu ze dne 1. 9. 2015 se nemá Ministerstvo vnitra zabývat jeho odsouzením za výše popsany přečin ohrožení pod vlivem návykové látky, musí tedy ministr vnitra odmítnout. Rovněž musí konstatovat, že námitkami v rozkladu stran svého zájmu získat zaměstnání nevyvrátil žadatel bohužel pravdivost skutkového závěru Ministerstva vnitra týkajícího se jeho zatímní neuspokojivé pracovní integrace. Pokud žadatel uvádí, že se podílí na chodu společnosti nabízí se otázka, proč byl tedy po značnou část doby svého trvalého pobytu veden jako uchazeč o zaměstnání, resp. osoba bez plátce nebo osoba bez zdanitelných příjmů.

Ministr vnitra tedy nemůže na základě výše uvedeného souhlasit ani s poslední žadatelovou námitkou, že Ministerstvo vnitra zdůvodnilo své rozhodnutí ve velmi omezeném rozsahu, a proto na doporučení rozkladové komise rozhodl způsobem, uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

